

OBRED PALJENJA DRUGE SVIJEĆE NA ADVENTSKOM VIJENCU

DRUGA NEDJELJA DOŠAŠĆA

Paljenje druge svijeće na adventskom vijencu slavi se u subotu uvečer (u vrijeme molitve Prve večernje) prije druge nedjelje došašća ili na drugu nedjelju došašća, a može se uklopiti u kontekst euharistijskoga slavlja ili časoslovnu molitvu večernje. Paljenje svijeće se može slaviti i u obiteljskome ozračju, pri čemu predvoditelj molitve može biti netko od članova obitelji.

Prije početka obreda može se otpjevati:

*Visom leteć ptice male
našem domu zapjevale:
srca gore, evo zore.*

*Kore one lijene ljude,
dozvolju ih, od sna bude:
srca gore, evo zore.*

UVODNI OBRED

Predslavitelj, okrenut prema vjernicima okupljenima oko vijenca/panja započinje obred znajući se znakom križa govoreći:

P. Bože u pomoć mi priteci.

O. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

P. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetom.

O. Kako bijaše na početku tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

Zatim predslavitelj kratko uvodi u obred ovim ili sličnim riječima:

Proroci su čuvali upaljenu nadu izabranog naroda. Danas palimo drugu svijeću na adventskom vijencu, Svijeću nade. Pogled nam je sada još snažnije usmjeren prema Betlehemu. Iz drevnog panja niče klica, a pustinja rađa neočekivanim cvijetom. Cijelo se čovječanstvo budi i izlazi iz tjeskobe, jer se Bog rađa u našem tijelu. Molimo Gospodina da nam u srcu sine sjaj njegove slave te da njegov dolazak rasprši svaku noć i tamu te tako očitujemo da smo sinovi svjetla.

LITURGIJA RIJEČI

Sa prikladnog mjesta čitač ili sâm predslavitelj čita prvo čitanje:

Poslušajmo riječi iz Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Opravnani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu. Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje. I ne samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću, prokušanost nadom. Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!

Zatim slijedi psalam s pripadajućom antifonom:

Ant. Silna nam djela učini Gospodin: opet smo radosni.

Kad Gospodin vraćаше sužnjeve sionske,
bilo nam je ko' da snivamo.
Usta nam bjehu puna smijeha,
a jezik klicanja.

Među poganima tad se govorilo:
»Silna im djela Gospodin učini!«
Silna nam djela učini Gospodin:
opet smo radosni!

Vrati, Gospodine, sužnjeve naše
ko potoke negepske!
Oni koji siju u suzama
žanju u pjesmi.

Išli su, išli plaćući
Noseći sjeme sjetveno;
Vraćat će se pjesmom
Noseći snoplje svoje.

Nakon psalama čitač ili sâm predslavitelj čita:

„Sveti Pavao stoji čvrsto s nogama na zemlji. On zna da se život sastoji i od radosti i od tuge, da je ljubav stavljena na kušnju kad navale teškoće, i da se čini da se nada raspada pred patnjama. Ipak, on piše: *Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću, prokušanost nadom (Rim 5, 3-4)*. Za apostola su nevolja i patnja tipična stanja onih koji navješćuju evanđelje u okolnostima nerazumijevanja i progona (usp. 2Kor 6, 3-10). Ali u tim situacijama svjetlo svijetli kroz tamu: otkrivamo kako evangelizaciju podržava snaga koja proizlazi iz Kristova križa i uskrsnuća. A to dovodi do razvoja kreposti koja je usko povezana s nadom – strpljivosti. Već smo naviknuti željeti sve i odmah, u svijetu u kojem je žurba postala stalna. Više nemamo vremena za susrete, a i u obiteljima često je teško okupiti se zajedno i porazgovarati jedni s drugima u miru. Strpljenje je odagnala žurba i to nanosi veliku štetu ljudima. Uzimaju maha nestrpljenje, nervoza, a ponekad čak i neopravdano nasilje, što dovodi do nezadovoljstva i zatvorenosti. (*Spes non confundit*, br. 4)

MOLBENICA

Ukoliko je zgodno, svi zajedno s predslaviteljem neko vrijeme mole u šutnji nakon koje predslavitelj prisutne pozove na molitvu:

Pomolimo se, draga braćo i sestre, Bogu Ocu, koji posla svoga Sina da spasi ljude, i smjerno mu zavapijmo:

Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje!

- Živom vjerom, blagi Oče, ustima ispovijedamo tvoga Krista: nek i naš život djelom za nj posvjedoči.
- Sina si svoga poslao da nas spasi: odagnaj s lica zemlje i od ovog mjesta svaku bol!
- Nek zemlja naša, radošću prožeta s dolaska tvoga Sina, iskusi puninu tvoje radosti.
- Daj da po tvom milosrđu pobožno i razumno živimo na ovome svijetu očekujući blaženu nadu i slavni Kristov dolazak.

Oče naš...

Zatim predslavitelj proslijedi prije paljenja druge svijeće:

Svemogući milosrdni Bože, u svojoj si mudrosti čudesno odredio da tvoj Pomazanik, Spasitelj svijeta, bude rođen od Blažene Djevice koja je prihvatila tvoju Riječ i odgovorila ti nepodijeljena srca. I mi smo pomazani istim Duhom i snagom. Pouči i nas prepoznati i vršiti volju tvoju, razmatrati otajstvo života u skromnosti, ispuniti dane šutnjom i govorom koji je tebi drag, predati svoj život u tvoje ruke. Preporučamo ti svoje najbliže, svoje prijatelje, a osobito ljude koji trpe i koji su pogođeni bolešću da mi - tvoja Crkva - budemo odraz Tvoga sjaja u svijetu. Po Kristu Gospodinu našem.

Dok se pali druga svijeća, može se pjevati:

*Grijehe svoje oplaćimo,
dušu lijepo očistimo:
srca gore, evo zore.*

*Kraj nek bude svakoj zloći,
Sin će Božji k nama doći:
srca gore, evo zore!*

ZAVRŠNI OBRED

MOLITVA

Svemogući i milosrdni Bože, dok hitimo u susret tvome Sinu, daj da nas zemaljske obveze i brige ne smetu; nebeska mudrost tvoje riječi nek nas uvede u zajedništvo njegove sudbine. Koji s tobom, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vjekova.

BLAGOSLOV

Ukoliko je predslavitelj svećenik:

P. Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

P. Neka vas blagoslovi Gospodin i neka vas čuva.

O. Amen.

P. Neka vas Gospodin licem svojim obasja, milostiv neka vam bude.

O. Amen.

P. Neka pogled svoj Gospodin svrati na vas i mir vam donese.

O. Amen.

P. I blagoslov Boga svemogućega

**Oca i Sina ✠ i Duha Svetoga
sašao na vas i ostao vazda.**

O. Amen.

Ukoliko je predslavitelj laik, znamenujući se znakom križa, govori:

P. Blagoslovio nas svemogući Bog

**sačuvao nas od svakoga zla
i priveo nas u život vječni.**

O. Amen.

Obred se može završiti pjevajući:

*Već ga nosi mila Mati,
ona će ga nama dati:
srca gore, evo zore!*

*Zdravo, puna svih milina,
kličimo joj iz nizina:
srca gore, evo zore!*